

بررسی پراکنش و فراوانی پلانکتونی در راستای توسعه آبی پروری در حاشیه رودخانه زاینده رود

جلیل سبک آرا^{۱*}، مرضیه مکارمی^۱، سپیده ملکی شمالی^۱

^۱ پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی ، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرانزلی، ایران

چکیده

نتایج بدست آمده طی بررسی پلانکتونی در طرح مطالعاتی احداث مزارع تکثیر و پرورش ماهیان سردآبی در حاشیه رودخانه زاینده رود طی سالهای ۸۷-۱۳۸۶ نشان داد، که پلانکتون‌های این رودخانه در مجموع از فراوانی و تنوع کمی برخوردار می‌باشند. نمونه برداری پلانکتونی توسط سطل مدرج ۱۰ لیتری (روش پیمان‌های) در ۷ ایستگاه مطالعاتی و در طول رودخانه انجام گرفت ، برای مطالعات فیتوپلانکتونی از هر ایستگاه مطالعاتی یک لیتر آب بطور مستقیم بدون عبور از تور پلانکتون جهت نمونه برداری زئوپلانکتونی نیز ۳۰ لیتر آب را توسط تور زئوپلانکتون گیر دستی (آپشتین نت) با چشمه ۵۵ میکرون فیلتر نمودیم، در نهایت نمونه ها با فرمالین به نسبت ۴ درصد تثبیت و جهت مطالعه به آزمایشگاه منتقل شدند. در بررسی‌های فیتوپلانکتونی این رودخانه در مجموع ۴ شاخه و ۲۵ جنس فیتوپلانکتونی شناسایی گردید که بیشترین جنسهای مشاهده شده مربوط به شاخه باسیلاریوفیتا می‌باشد ، مهمترین جنس‌های این شاخه *Navicula* و *Cymbella , Nitzschia* بودند. این شاخه ۹۴/۷ درصد فراوانی سالانه فیتوپلانکتونی این رودخانه را دارد. در بررسی‌های زئوپلانکتونی ۶ شاخه و ۲۹ جنس شناسایی گردید، که بیشترین فراوانی مربوط به پروتوزوآها و بیشترین تنوع مربوط به شاخه روتاتوریا بود. نتایج زئوپلانکتونی غالبیت پروتوزوآ را با ۷۲/۴ درصد (سیلیوفورا با ۵۱/۸ و ریزوپودا با ۲۰/۶ درصد) جمعیت زئوپلانکتونی نشان می‌دهد ، مهمترین جنس‌های ریزوپودا *Centropyxis* و *Diffugia , Arcella* بودند. احداث کارگاههای تکثیر و پرورش ماهی در کنار رودخانه ها در دنیا امری رایج و معمول بوده بنابراین توسعه و بازنگری در وضعیت رودخانه‌ها جهت بهره برداری صحیح از این منابع آبی در آبی پروری با حفظ سلامت اکوسیستم رودخانه‌ای امری ضروری است .

کلمات کلیدی: زاینده رود، فیتوپلانکتون، زئوپلانکتون، پراکنش، آبی پروری

* نویسنده مسئول: jsabkara@yahoo.com

مقدمه

زاینده رود یا زنده رود به معنی رود زندگی بخش، یکی از بزرگترین رودخانه‌های ایران است که در مرکز کشور، یعنی استان اصفهان، از مغرب به مشرق جریان دارد. سرچشمه این رودخانه، دامنه‌های زردکوه بختیاری است که در حد فاصل بین اصفهان و لرستان قرار دارد. سرچشمه زاینده رود به شکل حوضی مدور با مساحتی در حدود سیصد زرع می‌باشد که به «چشمه جانان» معروف است، چشمه مذکور در این ناحیه می‌جوشد و به طرف مشرق سرازیر شده و پس از طی سه فرسنگ، به چشمه دیگری به نام «چهل چشمه» می‌رسد. همچنین از سمت شمال این منطقه، یعنی ناحیه فریدن دو چشمه بزرگ دیگر به نام «خُرسنگ» و «کودنگ» به جانانه رود ملحق می‌شوند. انشعاب دیگری نیز به نام زرین رود از طرف جنوب یعنی چهارمحال و بختیاری به این رودخانه اضافه می‌گردد، منبع اصلی انشعاب اخیر زیر کوهی قرار دارد که زردکوه نامیده می‌شود. حوزه رودخانه زاینده رود ۴۱۵۰۰ کیلومتر مربع است، زاینده رود پس از پیمودن مسیر ۳۶۰ کیلومتری خود، اصفهان را به دو منطقه شمالی و جنوبی تقسیم نموده و سرانجام به مانداب گاوخونی می‌ریزد. در حقیقت سرچشمه اصلی زاینده رود، کوه‌رنگ است که باعث می‌شود در فصول مختلف رودخانه زاینده رود پر آب و با برکت باشد (Beaumont, 1974).

منابع آبی اکوسیستمی را می‌سازند که اجزاء آن شامل عوامل غیر زنده (فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی) و عوامل زنده (تولیدکنندگان، مصرف کنندگان، تجزیه کنندگان) بوده که ارتباط اکولوژیک پیچیده‌ای بین آنها وجود دارد (Heinonen, 2004). فیتوپلانکتون بعنوان اولین تولیدکنندگان کربن آلی در زنجیره غذایی اکوسیستم‌های آبی نقش اساسی داشته و همواره تحت تاثیر عوامل غیر حیاتی بوده و ظرفیت تولیدات بیولوژیک را در محیط‌های آبی نشان می‌دهد (Zimmer, 2006). یکی از مهمترین فاکتورهای کیفیت آب مربوط به پلانکتون است، مطالعه فیتوپلانکتون در منابع آبی از اهمیت زیادی برخوردار است زیرا از یک سو بعنوان تولیدات اولیه مورد تغذیه انواع

آبزیان قرار گرفته، همچنین به عنوان شاخص زیستی کارآمد جهت کیفیت آب بشمار می‌رود (Brraich and Kaur, 2015). جوامع فیتوپلانکتونی در برابر تغییرات محیطی واکنش بسیار سریع نشان می‌دهند. ساختار جمعیت پلانکتون تنها وابسته به میزان غلظت نوترینت‌ها بوده و عوامل دیگر نظیر فاکتورهای فیزیکی (دما، شوری، کدورت، هدایت الکتریکی...)، فاکتورهای شیمیایی (ویتامین، آنتی بیوتیک) و عوامل بیولوژیک همچون رشد و تغییرات جمعیت جلبک‌ها، انگل، شکارچی و رقابت نیز نقش مهمی دارند (Heinonen, 2004). بطور کلی جوامع پلانکتون در مکان و زمانهای متفاوت ثابت نبوده و تغییرات فصلی و سالانه فراوانی را باعث می‌شوند (Lepisto, 1999).

زئوپلانکتون یکی دیگر از پارامترهای زیستی بوده که نقش مهمی را در اکوسیستم دریاچه‌ها و زنجیره غذایی ایفا می‌کند. برخلاف جلبک‌ها، زئوپلانکتون موجوداتی میکروسکوپی بوده که قادر به تولید در زنجیره غذایی خود نبوده بلکه آنها مصرف کننده میلیون‌ها جلبک و کنترل کننده وضعیت شکوفائی جلبکی هستند. زئوپلانکتون منبع غذایی با ارزشی برای ماهیان پلانکتون خوار و سایر آبزیان بوده و سلامتی رده‌های پائینی هرم غذایی همچون زئوپلانکتون تضمینی برای حفاظت و بقا موجودات رده‌های بالاتر هرم غذایی مثل ماهیان و حتی نهنگ‌ها هستند. آنها همانند یک پمپ بیولوژیک عمل کرده و مسیر انتقال انرژی از تولیدکنندگان اولیه به مصرف کنندگان سطوح بالاتر هستند (Richardson, 2008). پویایی جمعیت گروه‌های مختلف پلانکتونی از نظر تنوع، فراوانی، پراکنش و تغییرات فصلی به شرایط محیطی آنها بستگی دارد (Shushkina and Vinogradov, 1992 ; Fernandez et al., 1993 ; Kokuirkina and Mikaelyan, 1994) همچنین فراوانی‌های پلانکتونی در زمان و مکان با شرایط محیطی نیز مرتبط هستند (Chowdhury et al., 2008). در واقع پلانکتون‌ها شاخص محیطی مهمی برای شناسایی چگونگی سلامت منطقه می‌باشند (Carneiro Pereira et al., 2005).

زئوپلانکتونی به روش بالا ۳۰ لیتر آب را توسط تور زئوپلانکتون گیردستی (Apstein net) با مش ۵۵ میکرون فیلتر و عصاره جمع شده در کلکتور تور را در داخل ظروف نمونه برداری ریختیم، نمونه ها بلافاصله با فرمالین به نسبت ۴ درصد فیکس و جهت بررسی کمی و کیفی به آزمایشگاه منتقل شدند. در آزمایشگاه نمونه های پلانکتونی بعد از تعیین حجم و همگن کردن توسط پیپت به محفظه های ۵ میلی لیتری شمارش منتقل و بعد از زمان کافی جهت رسوب، بوسیله میکروسکوپ اینورت شناسایی و شمارش شدند. در نهایت تراکم پلانکتونی در لیتر، در هر ایستگاه تعیین و در فرمهای اطلاعاتی شاخه بندی شده ثبت و تراکم شاخه و تراکم کل محاسبه گردید. برای ثبت اطلاعات، انجام کارهای محاسباتی، رسم جداول و نمودارها از نرم افزار Excel نسخه ۲۰۱۰ و از نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ جهت تجزیه تحلیل و آنالیز آماری استفاده شد. جهت نمونه برداری و بررسی تراکم پلانکتونی از منابع Michael, 1990 ; Sorina, 1978 ; Boney, 1989 و APHA, 2005 و جهت شناسایی جنس های پلانکتونی به این منابع استناد گردید.

Edmonson, 1959; Prescott, 1962 ; Kotikova, 1970 ; Tiffany, 1971; Prescott, 1976 ; Ruttner-Kolisko, 1974; Patric and Reimer, 1975 ;Pontin, 1978; Maosen, 1983; Krovichinsky and Smirnov, 1993; Throp and Covich, 2001; Sheath *et al.*, 2003 ; Bellinger and sigee, 2010.

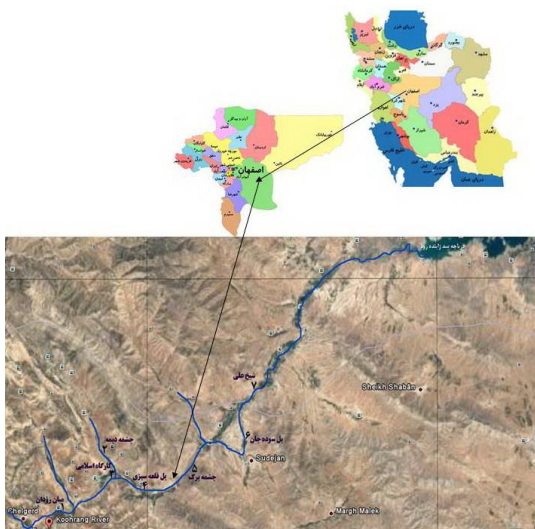
بررسی رودخانه ها در سایر کشورها سابقه طولانی داشته اما در ایران جوان بوده و تقریباً از دو دهه قبل در مراکز تحقیقاتی کشور انجام شده است از جمله بررسی رودخانه سفیدرود که توسط دکتر نظامی و همکاران طی سالهای ۷۹ - ۱۳۷۳ انجام گرفته، که هدف از این پروژه ضمن بررسی های لیمنولوژیک، کنترل وضعیت صید و صیادی از نظر مهاجرت ماهیان خاویاری همچنین منابع آلاینده رودخانه ای نیز بوده است (گزارش آن تاکنون منتشر نشده). بررسی رودخانه های سیاه درویشان و پسیخان جهت بررسی منابع زئوبنتیک این رودخانه ها (گروهی و حسین پور، ۱۳۷۲)، بررسی های جامع زیستی و غیر زیستی سه رودخانه شفارود (افراز و جمالزاد، ۱۳۷۴) کرگانرود (ملکی شمالی و عبدالملکی، ۱۳۷۴) و حویق (افراز و قانع، ۱۳۷۴)، رودخانه شمرود سیاهکل (نوان مقصودی و همکاران، ۱۳۸۲) و رودخانه چافرود (قانع و همکاران، ۱۳۸۵) بررسی لیمنولوژیک رودخانه های حویق، کرگانرود و شفارود (قانع و همکاران، ۱۳۸۵) در استان گیلان، همچنین هیدرولوژی و هیدروبیولوژی رودخانه خیرود (موسوی، ۱۳۷۰) هیدرولوژی و هیدروبیولوژی رودخانه سیاهرود و هیدرولوژی و هیدروبیولوژی رودخانه هراز (روشن طبری، ۱۳۷۰) در استان مازندران، نمونه ای از مطالعات رودخانه ای در نواحی شمال کشور بوده که هدف از انجام آنها تعیین شناسنامه زیست محیطی، تنظیم کمیته و کیفیت آب رودخانه با مدیریت صحیح، شناسایی منابع آلاینده، بررسی آبیان و شناسایی و حفظ زنجیره غذایی اکوسیستم های رودخانه ای بوده است.

مواد و روشها

در این طرح ۷ ایستگاه در طول رودخانه انتخاب و (جدول ۱ و شکل ۱) نمونه برداری بطور ماهانه طی سالهای ۸۷-۱۳۸۶ انجام گردید. در این رودخانه بدلیل جریان تند آب نمونه برداری توسط سطل مدرج ۱۰ لیتری (روش پیمانهای) انجام شد. جهت بررسی فیتوپلانکتون یک لیتر آب بدون عبور از تور پلانکتون و برای نمونه برداری

جدول ۱: مشخصات ایستگاههای مطالعاتی پلانکتونی رودخانه زاینده رود

ایستگاه	توصیف نقطه ای	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی
۱	زاینده رود جنب روستای میان رودان	۳۲° ۲۸' ۵۴"	۵۰° ۱۱' ۰۰"
۲	چشمه روستای دیمه	۳۲° ۳۰' ۱۳"	۵۰° ۱۳' ۰۵"
۳	زاینده رود بالاتر از کارگاه اسلامی	۳۲° ۳۰' ۰۰"	۵۰° ۱۳' ۲۱"
۴	زاینده رود در زیر پل قلعه سبزی	۳۲° ۳۰' ۳۲"	۵۰° ۱۴' ۳۳"
۵	زاینده رود روبروی چشمه پرک	۳۲° ۳۱' ۳۰"	۵۰° ۱۹' ۲۶"
۶	زاینده رود در زیر پل سود جان	۳۲° ۳۲' ۲۰"	۵۰° ۲۱' ۱۰"
۷	زاینده رود جنب روستای شیخ علیخان	۳۲° ۲۹' ۰۰"	۵۰° ۰۹' ۰۰"

شکل ۱: موقعیت ایستگاههای مطالعاتی در حاشیه رودخانه زاینده رود

نتایج

در بررسی فیتوپلانکتونی در فصل پاییز در مجموع ۴ شاخه (باسیلاریوفیتا، کلروفیتا، سیانوفیتا و اوگنونوفیتا) و ۱۷ جنس مشاهده شد. در این فصل بیشترین جمعیت و تنوع فیتوپلانکتونی مربوط به شاخه باسیلاریوفیتا بوده که جنس های غالب آن *Nitzschia*, *Achnanthes*, *Cymbella* و *Navicula* هستند. شاخه سیانوفیتا با جنس *Oscillatoria* و شاخه کلروفیتا با جنس *Scenedesmus* و شاخه اوگنونوفیتا با جنس *Euglena* در رتبه های بعدی هستند. بالاترین میانگین جمعیت

در مطالعات کیفی فیتوپلانکتونی در مجموع ۴ شاخه فیتوپلانکتونی و ۲۵ جنس شناسایی شده که ۱۶ جنس مربوط به شاخه *Bacillariophyta*، ۵ جنس مربوط به شاخه *Chlorophyta*، ۲ جنس از شاخه *Euglenophyta* بودند، از شاخه های *Chrysophyta*، *Pyrrophyta* و *Xanthophyta* در این بررسی نمونه ای مشاهده نشد. نتایج بررسی کیفی فیتوپلانکتونی در رودخانه زاینده رود در (جدول ۲) آورده شده است.

فراوانی ۳۱۵۳۳۳۳ عدددرلیتر و کمترین آن مربوط به ایستگاه ۲ چشمه دیمه با فراوانی ۶۰۰۰۰ عدد در لیتر بوده است (اشکال ۳، ۴ و ۵).

در مطالعات کیفی زئوپلانکتونی در مجموع ۶ شاخه و ۲۹ جنس زئوپلانکتونی شناسایی شدند، از شاخه Rhizopoda ۵ جنس ، شاخه Ciliophora ۱ جنس به همراه مژه دارانی که در اثر تثبیت شدن شکل واقعی خود را از دست داده و تشخیص جنس نیز در آنها مشکل است، این گروه بنام (Unknown) معرفی شدند، شاخه Gastrotricha ۱ جنس و از شاخه Rotatoria ۱۸ جنس شناسایی گردید. از شاخه Arthropoda، رده Copepoda ۱ جنس و رده Harpacticoida ۱ جنس به همراه مرحله ناپلی آنها و راسته Cladocera ۱ جنس و از نمونه های مروپلانکتونی (پلانکتون های کاذب)، شاخه Nematoda و از شاخه آرتروپودا و خانواده Chironomidae ۱ جنس، رده Ostracoda و تعدادی لارو حشره شناسایی گردیدند. نتایج بررسی کیفی زئوپلانکتونی رودخانه زاینده رود در (جدول ۳) آورده شده است .

در مطالعات زئوپلانکتونی این رودخانه در فصل پائیز ۵ شاخه و ۱۶ جنس دیده شد. بیشترین فراوانی جمعیتی مربوط به پروتوزوا با شاخه های سیلیوفورا که بیشترین فراوانی را دارد (Unknown) و ریزوپودا با جنس های *Euglypha* , *Centropyxis* , *Diffugia* , *Arcella* در مرتبه بعدی هستند. بیشترین فراوانی جمعیتی مربوط به سیلیوفورا (مژه داران) و بیشترین تنوع مربوط به شاخه روتاتوریا با ۸ جنس می باشد. جنس های *Rotaria* , *Coulrella* , *Keratella* , *Monostyla* فراوان ترین جنس های این گروه زئوپلانکتونی هستند. ایستگاه ۳ خروجی کارگاه اسلامی با فراوانی ۵۶ عدددرلیتر بیشترین و چشمه دیمه با فراوانی ۲۲ عدددرلیتر کمترین جمعیت زئوپلانکتونی را داشته اند.

در فصل زمستان ۶ شاخه و ۱۳ جنس دیده شد. بیشترین فراوانی جمعیتی مربوط به زیر سلسله پروتوزوا با شاخه های سیلیوفورا که بیشترین فراوانی را دارد (Unknown) و شاخه ریزوپودا با جنس های

فیتوپلانکتونی مربوط به ایستگاه ۳ خروجی کارگاه پرورش ماهی اسلامی با فراوانی ۱۳۹۳۳۳۳ عدددرلیتر و کمترین آن مربوط به چشمه دیمه با فراوانی ۱۲۰۰۰۰ عدددرلیتر بوده است.

در فصل زمستان در مجموع ۲ شاخه (باسیلاریوفیتا و سیانوفیتا) و ۱۳ جنس مشاهده شد. بیشترین فراوانی و جنسهای مشاهده شده مربوط به شاخه باسیلاریوفیتا (۱۱ جنس) که فراوان ترین جنس های آن *Achnanthes* , *Diatoma* , *Cymbella* , *Microcystis* و *Oscillatoria* هستند. از شاخه سیانوفیتا ۲ مشاهده شده اند. بالاترین فراوانی جمعیت فیتوپلانکتونی مربوط به ایستگاه ۴ پل قلعه سبزی با فراوانی ۲۰۲۰۰۰۰ عدددرلیتر و کمترین آن مربوط به چشمه دیمه با فراوانی ۱۸۰۰۰۰ عدددرلیتر بوده است .

در فصل بهار در مجموع ۳ شاخه باسیلاریوفیتا ، سیانوفیتا و اوگلنوفیتا و ۱۶ جنس مشاهده شد. در این فصل بیشترین فراوانی و جنس های مشاهده شده مربوط به شاخه باسیلاریوفیتا با ۱۴ جنس که فراوان ترین جنس های آن *Diatoma* و *Achnanthes Gomphonema* هستند. از شاخه سیانوفیتا جنس *Oscillatoria* و از شاخه اوگلنوفیتا جنس *Trachelomonas* مشاهده شد. بالاترین فراوانی جمعیت فیتوپلانکتونی مربوط به ایستگاه ۴ پل قلعه سبزی با فراوانی ۸۴۶۶۶۷ عدددرلیتر و کمترین آن مربوط به چشمه دیمه با فراوانی ۱۲۰۰۰۰ عدددرلیتر بوده است . در فصل تابستان در مجموع ۴ شاخه (باسیلاریوفیتا ، کریزوفیتا ، کلروفیتا و سیانوفیتا) و ۲۰ جنس مشاهده شد. در این فصل بیشترین فراوانی و جنس های دیده شده مربوط به شاخه باسیلاریوفیتا بود، که فراوان ترین جنس های آن *Cocconeis* , *Gomphonema* , *Cymbella* و *Achnanthes* هستند. سایر گروه ها از جمعیت کمتری برخوردار هستند. از شاخه کلروفیتا جنس های *Cosmarium* , *Oocystis* , *Mougeotia* و *Spirogyra* به تعداد کم و از شاخه سیانوفیتا جنس *Oscillatoria* مشاهده شد. بالاترین فراوانی جمعیت فیتوپلانکتونی مربوط به ایستگاه ۴ پل قلعه سبزی با

عدد در لیتر بیشترین و چشمه دیمه با فراوانی ۷ عدد در لیتر کمترین جمعیت را داشتند. (اشکال ۲، ۵ و ۶) نتایج پلانکتونی بدست آمده در این طرح و در طول مطالعه نشان داده که الگوی پلانکتونی بدست آمده در مورد سایر رودخانه ها، در زاینده رود نیز صادق است. نتایج فیتوپلانکتونی غالبیت شاخه باسیلاریوفیتا با ۹۴/۷ درصد جمعیت فیتوپلانکتونی را نشان داده و شاخه سیانوفیتا با ۵/۱ درصد در مرتبه بعدی قرار دارد، کلروفیتا و اوگلنوفیتا با ۰/۱ درصد، جمعیت بسیار ناچیزی دارند. نتایج زئوپلانکتونی نیز غالبیت زیرشاخه پروتوزوا را با ۷۲/۴ درصد جمعیت زئوپلانکتونی نشان میدهد (سیلیوفورا ۵۱/۸ درصد و ریزوپودا ۲۰/۶ درصد)، روتاتورها ها نیز با ۱۵/۶ درصد در رتبه بعدی قرار دارند، بجز نماتودا (۸/۴ درصد) که احتمالاً بدلیل ورود فاضلاب در مسیر رودخانه مشاهده شده، از سایر گروه های زئوپلانکتونی جمعیت چندانی مشاهده نشد.

در مقایسه ایستگاهها از نظر فراوانی فیتوپلانکتونی ایستگاه ۴ پل قلعه سبزی با میانگین فراوانی ۱۶۴۴۰۰۰ عدد در لیتر بیشترین جمعیت را نشان داد. ایستگاه ۷ شیخ علی نیز با ۱۲۹۰۰۰۰ عدد در لیتر در مرتبه دوم قرار دارد. ایستگاه ۲ چشمه دیمه با میانگین فراوانی ۱۰۸۰۰۰ عدد در لیتر فقیرترین ایستگاه از نظر فیتوپلانکتونی بوده اند.

از نظر زئوپلانکتونی ایستگاه ۷ شیخ علی با میانگین فراوانی ۴۰ عدد در لیتر بیشترین فراوانی زئوپلانکتونی را دارد. ایستگاه ۳ خروجی کارگاه اسلامی با میانگین فراوانی ۳۶ عدد در لیتر در رتبه دوم قرار داشته و ایستگاه ۲ چشمه دیمه با فراوانی ۱۰ عدد در لیتر کمترین جمعیت زئوپلانکتونی را نشان داد.

نتایج آماری آنالیز واریانس دو طرفه نشان داده که بین میانگین تراکم سالانه پلانکتون در ایستگاههای مختلف اختلاف معنی دار وجود دارد ($P < 0.05$)، همچنین نتایج آنالیز واریانس (ANOVA) اختلاف معنی دار بین فراوانی گروه های فیتوپلانکتونی و زئوپلانکتونی را در فصول مختلف نشان می دهد ($P < 0.05$).

Arcella، *Diffflugia* و *Cyphoderia* در مرتبه بعدی هستند. بیشترین فراوانی جمعیتی مربوط به سیلیوفورا (مژه داران) و بیشترین تنوع مربوط به شاخه روتاتورها با ۵ جنس می باشد. جنس های این شاخه از فراوانی یکسانی برخوردار هستند. ایستگاه ۴ پل قلعه سبزی با فراوانی ۴۲ عدد در لیتر بیشترین جمعیت و چشمه دیمه با فراوانی ۱ عدد در لیتر کمترین جمعیت زئوپلانکتونی را داشته اند.

در فصل بهار ۵ شاخه و ۲۲ جنس و چند گروه مروپلانکتونی دیده شدند. در این فصل نیز بیشترین فراوانی جمعیتی مربوط به پروتوزوا با شاخه های سیلیوفورا (Unknown) و ریزوپودا با جنس های *Diffflugia*، *Arcella*، *Centropyxis* و *Euglypha* می باشد. بیشترین فراوانی جمعیتی مربوط به سیلیوفورا (مژه داران) و بیشترین تنوع مربوط به شاخه روتاتورها می باشد. جنس های *Colurella* و *Keratella* از فراوان ترین جنس های این گروه زئوپلانکتونی هستند. از گروه های مروپلانکتونی جمعیت کمی در این ماه دیده شد. ایستگاه ۴ پل قلعه سبزی و زیر پل سود جان با فراوانی ۲۰ عدد در لیتر بیشترین جمعیت و چشمه دیمه با فراوانی ۵ عدد در لیتر کمترین جمعیت زئوپلانکتونی این فصل را دارند.

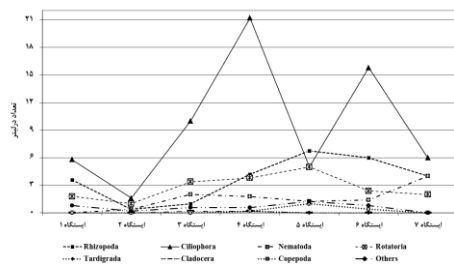
در فصل تابستان ۴ شاخه و ۲۰ جنس و چند گروه مروپلانکتونی دیده شد. مشابه فصل بهار جنسهای مختلف شاخه مژه داران یا سیلیوفورا (Unknown) و شاخه ریزوپودا با جنس های *Arcella*، *Cyphoderia*، *Centropyxis* و *Euglypha* بیشترین فراوانی را دارند. جنسهای شاخه روتاتورها در رده بعدی هستند آنها بیشترین تنوع را در بین گروه های زئوپلانکتونی دارا هستند. مهمترین جنس های این گروه، *Coulrella*، *Cephalodella* و *Monostyla* از روتیفرهای چسبنده هستند. گروه های مروپلانکتونی مثل شاخه نماتودا همچنین جنس *Chironomus* از خانواده شیرونومیده و زیرشاخه سخت پوستان جمعیت کمی در این ماه دیده شد. از سایر گروه های زئوپلانکتون جمعیتی مشاهده نگردید. در این ماه ایستگاه ۴ پل قلعه سبزی با فراوانی ۴۷

جدول ۲: گروه های فیتوپلانکتونی شناسایی شده در حاشیه رودخانه زاینده رود سال ۸۷ - ۱۳۸۶

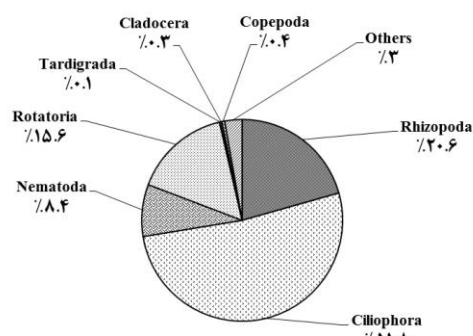
جنس	شاخه فیتوپلانکتونی	جنس	شاخه فیتوپلانکتونی
<i>Rhoicosphenia</i>	Bacillariophyta	<i>Achanthes</i>	Bacillariophyta
<i>Surirella</i>	"	<i>Caloneis</i>	"
<i>Synedra</i>	"	<i>Cocconeis</i>	"
<i>Actinastrum</i>	"	<i>Cyclotella</i>	Chlorophyta
<i>Cosmarium</i>	"	<i>Cymbella</i>	"
<i>Mougeotia</i>	"	<i>Denticula</i>	"
<i>Oocystis</i>	"	<i>Diatoma</i>	"
<i>Scenedesmus</i>	"	<i>Epithemia</i>	"
<i>Microcystis</i>	"	<i>Gomphonema</i>	Cyanophyta
<i>Oscillatoria</i>	"	<i>Melosira</i>	"
<i>Euglena</i>	"	<i>Meridion</i>	Euglenophyta
<i>Trachelomonas</i>	"	<i>Navicula</i>	"
	"	<i>Nitzschia</i>	"

جدول ۳: گروه های زئوپلانکتونی شناسایی شده در حاشیه رودخانه زاینده رود سال ۸۷ - ۱۳۸۶

جنس/گروه	شاخه زئوپلانکتونی	جنس/گروه	شاخه زئوپلانکتونی
<i>Keratella</i>	Rotatoria	<i>Arcella</i>	Rhizopoda
<i>Lepadella</i>	"	<i>Centropyxis</i>	"
<i>Lecana</i>	"	<i>Cyphoderia</i>	"
<i>Monommata</i>	"	<i>Diffugia</i>	"
<i>Mytilina</i>	"	<i>Euglypha</i>	"
<i>Monostyla</i>	"	<i>Vorticella</i>	Ciliophora
<i>Philodina</i>	"	Unknown	"
<i>Rotaria</i>	"	<i>Nematoda</i>	Nematoda
<i>Syncheata</i>	"	<i>Polymerurus</i>	Gastrotricha
<i>Trichocerca</i>	"	<i>Anuraeopsis</i>	Rotatoria
<i>Bosmina</i>	Arthropoda	<i>Cephalodella</i>	"
<i>Cyclops</i>	"	<i>Colurella</i>	"
<i>Nitocra</i>	"	<i>Encentrum</i>	"
<i>Naupli copepoda</i>	"	<i>Euchalania</i>	"
<i>Ostracoda</i>	"	<i>Filinia</i>	"
<i>Chironomus</i>	"	<i>Gastropus</i>	"
<i>Insect larvae</i>	"	<i>Notholca</i>	"

شکل ۵: میانگین فراوانی گروه های زئوپلانکتونی در ایستگاه های حاشیه رودخانه زاینده رود سال ۱۳۸۶ - ۸۷

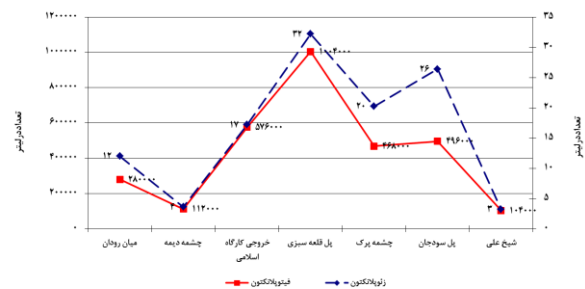

شکل ۶: درصد گروه های زئوپلانکتونی در رودخانه زاینده رود سال ۱۳۸۶ - ۸۷

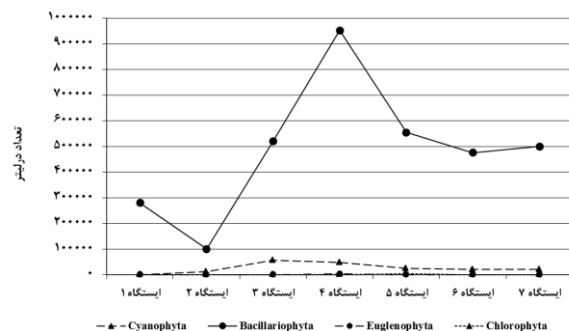
بحث

رودخانه ها از مهمترین منابع تجدید شونده و حیاتی آب شیرین جهت استفاده در امور کشاورزی، شرب و صنعت بشمار می روند. در گذشته به خاطر وجود منابع غنی از ماهیان دریایی، توجه چندانی به آبیاری پروری نمی شد و اهمیت آن از نظر تامین ماهی (غذا) تا حدودی ناشناخته بود، اما برداشت از اقیانوس ها و دریاها در حال حاضر به حد اکثر مقدار ممکن خود رسیده از این رو برای تامین نیاز بشر به ماهی و سایر آبزیان، توجه به سوی آبیاری پروری جلب شده است (F.A.O., 2002). آبیاری پروری یکی از راه های رشد اقتصادی کشورهای در حال توسعه است، چرا که سبب ایجاد اشتغال، تولید، ارزآوری و در نهایت ارتقای سطح زندگی مردم این کشورها می شود (Pulatsu *et al.*, 2004).

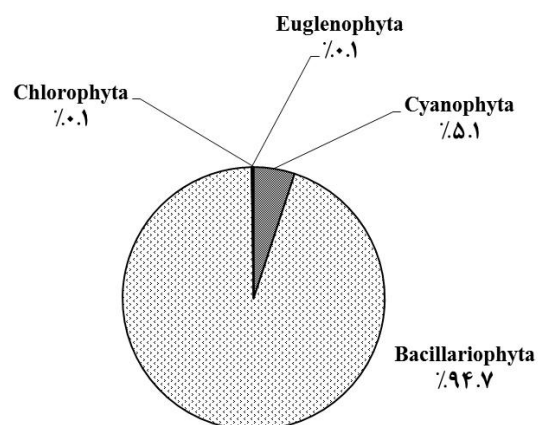
یکی از مشخصه های بارز رودخانه ها حرکت سریع ویک جهتی آب است که تاثیر زیادی بر زندگی گیاهان و جانوران موجود در آن داشته و از طرفی حجم جریان آب

شکل ۲: مقایسه میانگین سالانه فراوانی پلانکتونی در ایستگاه های نمونه برداری رودخانه زاینده رود سال ۱۳۸۶ - ۸۷

شکل ۳: میانگین فراوانی گروه های فیتوپلانکتونی در ایستگاه های حاشیه رودخانه زاینده رود سال ۱۳۸۶ - ۸۷

شکل ۴: درصد گروه های فیتوپلانکتونی در رودخانه زاینده رود سال ۱۳۸۶ - ۸۷

با توجه به نتایج پلانکتونی بدست آمده در مطالعات رودخانه‌ای در ایران و مطالعه کنونی و بررسی (افراز و قانع، ۱۳۷۴) و همچنین بررسی نتایج بدست آمده در رودخانه‌های شفارود (افراز و جمالزاد، ۱۳۷۴)، کرگانرود (ملکی شمالی و عبدالملکی، ۱۳۷۴)، سفیدرود (سبک آرا و همکاران، ۱۳۸۷)، هراز، سیاهرود (روشن طبری، ۱۳۷۰)، خیرود (موسوی، ۱۳۷۰) و شفارود، کرگانرود و حویق (قانع و همکاران، ۱۳۸۵) مشخص شده که حدود ۹۰ درصد جمعیت فیتوپلانکتونی متعلق به شاخه باسیلاریوفیتا بوده و ۱۰ درصد بقیه به سایر گروهها تعلق دارد. جنس‌های *Navicula*، *Cocconoeis*، *Diatoma*، *Nitzschia*، *Achnanthes*، *Synedra*، *Gomphonema* و *Cymbella* در بیشتر رودخانه‌ها حضور گسترده دارند این گروه فیتوپلانکتون سرما دوست بوده که معمولاً در تمامی فصول سال در این گونه اکوسیستم‌ها مشاهده و مهمانان دائمی رودخانه‌ها هستند. (روشن طبری، ۱۳۷۰؛ افراز و قانع، ۱۳۷۴؛ قانع و همکاران، ۱۳۸۵) البته در هنگام مساعد بودن شرایط آب و هوایی شاخه کلروفیتا نیز گاهی در نواحی مصبی مشاهده می‌شوند. بررسی و مقایسه میانگین تعداد فیتوپلانکتون رودخانه زاینده‌رود با برخی رودخانه‌ها نشان داد که از تراکم بیشتری برخوردار بوده و در مقابل از تعداد زئوپلانکتون تقریباً برابر یا کمتر برخوردار می‌باشد (جدول ۴). میانگین فراوانی سالانه فیتوپلانکتون در رودخانه زاینده‌رود از 108000 ± 160000 عدد در لیتر در طول مطالعه متغیر بوده، این وضعیت در مورد زئوپلانکتون نیز وجود داشته چنان‌که فراوانی سالانه آنها در حد 40 ± 11 عدد در لیتر محاسبه شده است. کمترین جمعیت فیتوپلانکتونی در آذر ماه در ایستگاه ۲ چشمه دیمه بتعداد ۲۰۰۰۰ عدد در لیتر و بیشترین آن در تیر ماه در ایستگاه ۴ قلعه سبزی بتعداد ۷۲۰۰۰۰۰ عدد در لیتر و به همین نسبت در مورد زئوپلانکتون در مرداد ماه در ایستگاه ۲ چشمه دیمه بتعداد ۲ عدد در لیتر و بیشترین آن در شهریور ماه در ایستگاه ۷ خزعلی بتعداد ۱۱۶ عدد در لیتر مشاهده گردید.

در تعیین نوع بستر یعنی سنگی، گلی یا دیتریتی نیز بسیار مهم می‌باشد. در رودخانه‌هایی که از عمق بسیار کم و شیب تند و آب دائمی جاری برخوردار هستند، پلانکتون به دلیل عدم توانایی در برابر جریان آب براحتی جابجا شده، بنابراین نمی‌تواند نقشی در تولیدات ایفاء کند، از این رو امکان حیات و شکوفایی و رشد در نقطه معینی برای آنها فراهم نمی‌باشد. در اینگونه محیط‌های آبی تا جائیکه نور بتواند نفوذ کند تولیدات ناشی از فعالیت جلبک‌های چسبنده به سنگها و ماکروفیت‌های عالی اساس زنجیره غذایی را تشکیل می‌دهد، در این نوع اکوسیستم برخلاف دریاچه‌ها، بی‌مهرگان کفزی بخصوص لارو حشرات قسمت اعظم فون بی‌مهرگان را شامل شده و اینها نقش مهمی در تغذیه ماهیان ساکن و بچه ماهیان اولیه مهاجر قبل از ورود به دریا را دارند (Goldman and Horne, 1983)، اصولاً قسمت اعظم پلانکتون رودخانه‌ای معمولاً در مکان‌های دیگر تولید شده و بطور اتفاقی وارد جریان آب رودخانه‌ها می‌گردند، همچنین بدلیل عدم امکان رشد و تولید مثل و باتوجه به این‌که در اکثر فصول آنها مکانی ثابت ندارند و توسط جریان‌های شدید آب جابجا می‌گردند بنابراین نمی‌توان در رودخانه‌ها ارزیابی درستی برای تولیدات اولیه و ثانویه در دست داشت. تغییرات روزانه و فصلی دبی، دراکولوژی جویبارها و رودخانه‌ها نقش اساسی دارد. بسیاری از بی‌مهرگان کفزی فیلترکننده بوده و از جلبک‌ها و مواد دیتریتی تغذیه می‌نمایند. ماکروفیتا و جلبک‌های چسبنده، بی‌مهرگان شکارچی، ماهیان و سایر مهره‌داران شکارچی، زنجیره غذایی محیط‌های آبی جریان‌دار را تشکیل می‌دهند (Goldman and Horne, 1983). مقایسه میانگین تغییرات سالانه جمعیت فیتو و زئوپلانکتونی در ایستگاه‌های مختلف نیز نشان می‌دهد که این تغییرات در طول سال در ایستگاه‌ها با هم هماهنگی دارند عبارتی تغییرات تراکم زئوپلانکتون موازی با افزایش تراکم فیتوپلانکتون و با تاخیر زمانی کوتاهی رخ داده که رابطه متعارف بین شکار و شکارچی را نشان می‌دهد (Watanabe et al., 1983) (شکل ۲).

جدول ۴: بررسی و مقایسه میانگین تعداد پلانکتون در رودخانه زاینده رود با برخی از رودخانه ها

نام پژوهشگر	ژئوپلانکتون در لیتر	فیتوپلانکتون در لیتر	رودخانه
سبک آرا و همکاران (۱۳۸۵)	۴۳	۶۶۸۰۰۰	حویق
سبک آرا، مکارمی و محمد جانی (۱۳۸۵)	۱۱۰۰	۸۱۲۰۰۰	کرگانرود
سبک آرا و همکاران (۱۳۸۷)	۲۱۲	۱۹۰۰۰۰۰	سفیدرود
سبک آرا و مکارمی (۱۳۸۸)	۴۰	۱۶۰۰۰۰۰	زاینده رود
مکارمی و سبک آرا (۱۳۹۰)	۱۷	۶۷۰۰۰۰	شفارود
سبک آرا و مکارمی (۱۳۹۰)	۳۰۹	۵۵۰۰۰۰۰	پایاب سد یامچی

مکمل جهت میزان تروفی آب قابل استفاده است (Case, et al, 2008). فیتوپلانکتون نقش اصلی و کلیدی را در زنجیره غذایی و شبکه غذایی ایفاء کرده و با رشد خود غذای لازم برای دومین حلقه این زنجیره یعنی ژئوپلانکتون را فراهم می‌کنند (استکی، ۱۳۷۸). در نهایت ژئوپلانکتون اولین تراز غذایی و انتقال دهنده انرژی از فیتوپلانکتون به مصرف کنندگان ثانویه خواهد بود. در پرورش ماهیان گرم آبی پلانکتون در تولید فیتوپلاک ۱۰۰ درصد، ماهی سرگنده ۷۰ تا ۱۰۰ درصد و کپور ۵ درصد نقش ایفا می‌نمایند (واینار آویچ، ۱۳۷۲).

بیشتر ژئوپلانکتون رودخانه‌ای متعلق به زیر سلسله Protozoa و شاخه‌های Rhizopoda و Ciliophora هستند. ریزوپودا بدلیل داشتن پاهای کاذب و دارا بودن خاصیت چسبندگی به سطوح، و بعضی از جنس‌های مژه‌داران مثل *Vorticella* و *Epistylis* نیز دارای پایه‌ای بوده که می‌تواند بحالت ثابت بر روی سنگها و اشیاء موجود در آب بچسبند. این گروه حدود ۶۰ درصد جمعیت ژئوپلانکتونی این رودخانه‌ها را شامل می‌شوند، روتیفرها در رتبه بعدی هستند وجود گونه‌های چسبنده مثل *Rotaria*, *Monastyla*, *Lecane*, *Lepadella*, *Kratella*, *Coulrella* و *Cephalodella* که دارای پاهای پنجه مانند بوده و از انتهای آنها ماده‌ای چسبناک جهت اتصال ترشح می‌شود، بعضی از آنها نیز بحالت خزیدن بر روی سطوح جابجا می‌گردند (Pontin, 1978)، این گروه حدود

یکی از مشکلات رودخانه‌ها وجود کارگاههای شن و ماسه برداری و همچنین بارش‌های موسمی و سیلاب و طغیان رودخانه بخصوص در فصل بهار بوده که باعث کدورت شدید آب می‌گردد. این وضعیت تأثیر سوء شدیدی بر حیات موجودات زنده رودخانه از جمله گیاهان و جانوران آبی دارد. کدورت آب باعث کاهش نفوذ نور و فرایند فتوسنتز شده که در این حالت با زیاد شدن رسوبات و مواد معلق میزان جذب انرژی تابشی تغییر می‌کند. در این شرایط از جمعیت دیاتوم‌ها کاسته که بنوبه خود باعث کاهش جمعیت ژئوپلانکتونی و کفزیان نیز می‌گردد. میزان افزایش یا کاهش ژئوپلانکتون در محیط‌های رودخانه‌ای بستگی به بیوماس فیتوپلانکتون و ماهیان پلانکتون خوار دارد، چون در زنجیره غذایی منابع آبی منجمله رودخانه‌ها فیتوپلانکتون، تولید کنندگان اولیه محسوب شده و ژئوپلانکتون در این زنجیره در حد فاصل بین تولید کنندگان اولیه و مصرف کنندگان یعنی ماهیان قرار گرفته‌اند. در اکوسیستم‌های آبی فیتوپلانکتون به عنوان اولین تولید کننده کربن آلی، همواره نقش مهمی در زنجیره غذایی در داخل اکوسیستم‌های آبی ایفا نموده و همواره تحت تاثیر عوامل غیر حیاتی محیط زندگی بوده و ظرفیت تولیدات بیولوژیکی را در محیط‌های آبی نشان داده همچنین برای ارزیابی کیفیت یا میزان آلودگی آب مورد استفاده قرار می‌گیرد (jafari and Gunale, 2005). ترکیب و تراکم فیتوپلانکتونی نیز به عنوان یک نشانگر

کمی دارند. فراوانی دیاتوم ها را می توان به قدرت تحمل این گروه از جلبکها در برابر تغییرات هیدرولوژیک (Round *et al.*, 1990) و ورود ترکیبات آلاینده یا مواد مغذی وارده به منبع آبی دانست (Sullivan, 2000). برخی از جلبکها مثل *Oscillatoria* و *Synedra* نقش مهمی در جدا کردن فلزات سنگین از آب ورسوبات دارند، حضور این جنسها میتواند موجب جدا شدن عناصر سنگین از آب ورسوبات در این پسابها شود (Pradhan *et al.*, 2008). از طرفی پساب مزارع پرورش ماهی نیز بر کیفیت منبع آبی موثر است، این اثر دو سویه از سویی سبب تامین غذا برای انسان شده و از طرف دیگر محیط منبع آبی را دچار دگرگونی می نماید. درک این موضوع توسط پرورش دهندگان ماهی، که کیفیت آب مزارع پرورشی و پسابهای آنها را می توان کنترل کرد و آسیب های وارده به زیست بومها را در حد کمینه نگه داشت، می تواند سبب بهبود شرایط محیطی شود (Larid and Needham, 1988). به این دلیل پلانکتونها نه تنها در تولید ماهی دخالت دارند بلکه با تجمع و جذب عناصر سنگین و دیگر مواد سمی نیز نقش مهمی ایفا می کنند. بنابراین میتوان از فیتوپلانکتونهای مفید بعنوان شاخصهای مهم زیستی برای ارزیابی کیفیت آبی که برای آبی پروری بکار می رود، استفاده کرد (Abdelhamid, 2007). اکثریت فیتوپلانکتونی که در رشد ماهی و کیفیت آن دخالت دارند بیشتر از شاخه دیاتومها (*Synedra* و *Nitzchia, Cyclotella*) و کلروفیتا (*Ankistrodismus* و *Scenedesmus, Pediastrum*) می باشند، مطالعات نشان داده در مکانهایی که آلودگی بیشتر است حضور فیتوپلانکتونهای مفید بیشتر و عکس آن نیز صادق است. کیفیت مناسب آب برای پرورش ماهی بسیار ضروری بوده و به همین دلیل ایجاد پلانکتون مفید در طول رشد ماهی برای یک تولید مناسب دراستخرهای پرورشی لازم است به این خاطر استخرها را با کوددهی آلی با توجه به اینکه آلودگی را بالا می برد، اما پلانکتونهای مفید را نیز افزایش داده و منتج به رشد بهتر ماهی می نمایند (Ponce-Palafox *et al.*, 2010).

۱۸ درصد جامعه زئوپلانکتونی رودخانه را شامل می شوند. جمعیت کمی از کلادوسرا و کوپه پودهای کفزی مثل *Naupli* و *Harpacticoida* (نوزاد) آنها و گروههای مروپلانکتونی مثل *Chironomidae*, *Nematoda* و *Ostracoda* در نواحی مصبی، ترکیب زئوپلانکتونی این رودخانه ها را در بردارند (Basu *et al.*, 1995). البته جمعیت پلانکتون در رودخانهها تابعی از شرایط آب وهوایی بوده بنابراین الگوی ثابتی جهت ترکیب پلانکتونی در فصول مختلف نمی توان در نظر گرفت.

نتایج مطالعات هیدروشمی انجام شده (خداپرست شریفی و بابایی، ۱۳۸۸) در راستای بررسی پلانکتونی مشخص نمود که شرایط کیفی مناسبی در طول رودخانه زاینده رود برقرار است و با توجه به فعالیت کارگاه تکثیر و پرورش ماهیان سردآبی اسلامی، توانایی کمی و کیفی این رودخانه، اثرات منفی پساب این کارگاه را در سودجان و چشمه پُرك كاملا جبران کرده است. ایستگاه شیخ علیخان که در واقع یکی از منابع اصلی آب زاینده رود است، تنوع مناسب دیاتومها و گروههای شاخص لارو حشرات آبی حساس به آلودگی (دانش خوش اصل، ۱۳۸۸) مشاهده شده که نشانگر حاکم بودن شرایط مناسب و کیفیت خوب آب است. درخشنده (۱۳۸۰) نیز در مطالعات خود به این نتیجه رسید که گروههای شاخص آلودگی در خروجی پساب کارگاه مشاهده می شوند اما ۳ کیلومتر پس از آن به سبب خودپالایی رودخانه، دوباره گروههای شاخص آب های غیر آلوده برتری می یابند. وی سبب این امر را دبی زیاد زاینده رود و جریان نسبتاً تند آن می داند که پس از طی این مسافت، آلاینده ها را اکسایش می نماید.

در این بررسی شاخه فیتوپلانکتونی باسیلاریوفیتا بیشترین فراوانی را داشته (۹۴/۷ درصد) که شاخص پاک بودن آب از نظر آلودگی در آب های رودخانه ای و جاری تلقی می شود، معمولاً سیانوفیتا شاخص تولید سم وزیان آوری برای رشد و کیفیت ماهی بوده (Pradhan *et al.*, 2008) که در مرتبه دوم قرار دارند (۵/۱ درصد) و کلروفیتا یا جلبک های سبز (۰/۱ درصد) که به رشد ماهی کمک می کنند در صد

مضرکاهش چشمگیری می‌یابند و در فاصله ی ۲۷۰۰ متری یعنی درقلعه سبزی این اثرات منفی زوده شده و حتی مقدار آمونیوم کمتر و میزان اکسیژن بیشتر از آب ورودی به کارگاه مشاهده می‌گردد (خداپرست شریفی و بابایی، ۱۳۸۸). با توجه به تمامی موارد بالا تاکید می‌شود که در احداث و برپایی مجتمع‌های تکثیر و پرورش در حاشیه رودخانه زاینده‌رود و حواشی چشمه‌ها، بایستی اقدام به اصلاح پساب حاصل از آنها شده و با استفاده از روش‌هایی چون احداث استخرهای رسوب گیر با عملیات فیلتر نمودن پساب و هوادهی، اثرات منفی کارگاه‌های تکثیر و پرورش ماهی قزل آلا را بر شرایط طبیعی رودخانه تا حد ممکن کاهش داد تا اختلالی در اکوسیستم رودخانه را شاهد نباشیم. توسعه و بازنگری در وضعیت این رودخانه جهت بهره برداری صحیح از این منبع آبی در آبی‌پروری با حفظ سلامت اکوسیستم رودخانه‌ای امری ضروری است.

توصیه ترویجی

در حال حاضر تقریباً در اکثر استان‌های کشور مزارع پرورش ماهی وجود دارد، ولی باید دانست که کار به این سادگی‌ها هم نبوده و مشکلات خاص خود را دارد. نخستین شرط ورود به این کار را داشتن تجربه و دانش مناسب است و اگر کسی سرمایه کافی برای ورود به این حوزه داشته باشد تنها زمانی به او پیشنهاد سرمایه‌گذاری در این فعالیت داده می‌شود که از دانش و تجربه کافی برخوردار باشد یا از وجود کارشناسان استفاده کند. همچنین بهتر است فارغ‌التحصیلان رشته‌هایی نظیر شیلات در این حوزه سرمایه‌گذاری کنند اما مشکلی که الان در جامعه ما وجود دارد این است که خیل فارغ‌التحصیلان به دلیل نداشتن سرمایه کافی امکان راه‌اندازی این کسب و کار را ندارند و افرادی که سرمایه مناسبی در اختیار دارند از دانش علمی لازم بی‌بهره‌اند و به نظر می‌رسد برقراری ارتباط بین این دو گروه در شرایط فعلی دشوار است بنابراین می‌توان گفت که سرمایه و دانش لازم و ملزوم یکدیگرند. ره‌رفعالیت تولیدی، بازار

احداث کارگاه‌های تکثیر و پرورش ماهی در کنار رودخانه‌ها در ایران و سایر کشورها امری رایج و معمول می‌باشد. یکی از دغدغه‌های اساسی فعالیت پرورش ماهی موضوع پساب کارگاه و ورود آن به اکوسیستم رودخانه است. در حال حاضر پساب اکثر کارگاه‌های تکثیر و پرورش ماهی بدون تصفیه و ته‌نشست، مستقیماً در پائین دست وارد همان رودخانه می‌گردد. لذا احداث مراکز تکثیر و پرورش ماهیان در اراضی حاشیه رودخانه‌ها باید با دقت و نظارت خاصی انجام گیرد (درخشنده، ۱۳۸۰). این کنترل باید میزان ترکیبات آلاینده‌ها در خروجی کارگاه‌ها و همچنین امکان تصفیه آنها را در نظر آورد و از سویی دیگر با رعایت فاصله مطمئن با کارگاه بعدی از توانایی خود پالایی رودخانه بیشترین استفاده را به عمل آورد. بنابراین قبل از احداث یک کارگاه تکثیر و پرورش به ویژه در ماهیان سرد آبی باید علاوه بر خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آب رودخانه و دبی آن، به ورود پساب کارگاه‌های پرورش ماهی به زیستگاه‌های طبیعی دقت کافی مبذول داشت. بعنوان مثال در طول ۸۲۲۵ متر از رودخانه قره سو در ترکیه چهار مجتمع پرورش ماهی قزل آلا با تولید ۱۹۲۸ تن احداث شده‌اند، فاصله این سایت‌ها از ۱ تا ۳/۷ کیلومتر متفاوت بوده با وجود این، رودخانه با توان خود پالایی قادر شده است که اثرات تولید در این مسافت کوتاه را بر شرایط کیفی خود به حد کمینه برساند. (Pulatsu *et al.*, 2004). اثرات تولید ۳۰۰ تن ماهی قزل آلا در حاشیه رودخانه Lupawa در لهستان بررسی و معلوم شد که ۳/۵ کیلومتر پس از خروجی آب، توان خود پالایی رودخانه سبب شده که تغییرات کیفی چندانی در آب و بستر آن مشاهده نگردد (Trojanowski, 1990). رودخانه زاینده‌رود نیز از این قاعده مستثنی نیست، پژوهش‌ها نشان داده است که چنانچه جریان آب رودخانه مناسب باشد خود پالایی آن می‌تواند آثار منفی مزارع تکثیر و پرورش را به حداقل برساند. در بررسی اثرات تولید ماهی در کارگاه پرورشی اسلامی بر رودخانه زاینده‌رود، مشخص گردید که ۵۰۰ متر پس از خروجی کارگاه یعنی در مکان تلاقی خروجی به رودخانه، میزان مواد

افراز، ع.، جمالزاد، ف.، ۱۳۷۴. بررسیهای زیستی و غیرزیستی رودخانه شفارود. مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان. ۶۵ صفحه.

استکی، ع.، ۱۳۷۸. بررسی میزان مواد مغذی، تولیدات اولیه COD و BOD در استخرهای کشت توام کپورماهیان چینی. مجله علمی شیلات ایران. ص ۲۲-۱.

خداپرست شریفی، س.ح.، بابایی، ه.، ۱۳۸۸. مطالعات احداث مزارع تکثیر و پرورش ماهی در حاشیه رودخانه زاینده رود در استان چهارمحال و بختیاری- شیمی و آلاینده های آب. پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی، بندر انزلی. ۶۱ صفحه.

دانش خوش اصل، ع.، ۱۳۸۸. مطالعات احداث مزارع تکثیر و پرورش ماهی در حاشیه رودخانه زاینده رود در استان چهارمحال و بختیاری. پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی، بندر انزلی. ۱۲۲ صفحه.

درخشنده، ر.، ۱۳۸۰. بررسی اثرات پس آب های خروجی حوضچه های پرورش ماهی قزل آلا در رودخانه زاینده رود. مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان چهارمحال بختیاری، شهرکرد. ۱۶۵ صفحه.

روشن طبری، م.، ۱۳۷۰. هیدرولوژی و هیدروبیولوژی رودخانه هراز. مرکز تحقیقات شیلاتی استان مازندران. ۸۲ صفحه.

روشن طبری، م.، ۱۳۷۰. هیدرولوژی و هیدروبیولوژی رودخانه سیاهرود. مرکز تحقیقات شیلاتی استان مازندران. ۷۶ صفحه.

سبک آرا، ج.، مکارمی، م.، ۱۳۸۵. بررسی تراکم و پراکنش پلانکتونی در رودخانه حویق. مجله علمی شیلات ایران. صفحات ۸۶-۷۵.

سبک آرا، ج.، محمدجانی، ط.، مکارمی، م.، ۱۳۸۵. بررسی تراکم و پراکنش پلانکتونی در رودخانه کرگانرود. مجله علمی پژوهش و سازندگی. صفحات ۸۶-۷۵.

سبک آرا، ج.، نظامی، ش.، مکارمی، م.، محمدجانی، ط.، ۱۳۸۷. وضعیت پلانکتونی رودخانه سفیدرود طی سالهای ۷۹-۱۳۷۳ و تاثیر عوامل انسانی بر زندگی آبزیان در آن، نخستین کنفرانس ملی شیلات و آبزیان ایران، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد لاهیجان. بهار ۱۳۸۷، ۶ صفحه.

مهم ترین بخش کار است بنابراین شناخت شرایط بازار و عوامل موثر بر آن بسیار در کار تولید کمک کننده است. در حال حاضر به دلیل اینکه آبزیان از جمله گوشت های بدون ضرر شناخته می شوند و از لحاظ ارزش غذایی در جایگاه مناسبی قرار دارند در دنیا طرفداران زیادی پیدا کرده اند و سرانه مصرف این نوع گوشت روز به روز در جهان رو به افزایش است، اما با این وجود مهم ترین عامل در رونق یک مزرعه و فروش بیشتر مکان یابی دقیق و اصولی است که باید با نظرات کارشناسی انجام گیرد. تجربه نشان داده که در مکان های پر تردد و توریستی فروش بسیار بالاتر است و عرضه ماهی به صورت مستقیم انجام می شود که این کار دو مزیت عمده دارد؛ اول اینکه دست واسطه ها کوتاه می شود و درآمد بیشتری نصیب تولیدکننده خواهد شد و مزیت دیگر این است که مصرف کنندگان ماهی تازه خریداری کرده و از تازگی و سلامت محصول مطمئن خواهند شد. با توجه به نبود فرهنگ غذایی سالم و مناسب در جامعه، فرهنگ مصرف آبزیان در ایران هنوز جا نیفتاده و سرانه مصرف ما نسبت به خیلی از کشورها پایین تر است لذا با جا افتادن این فرهنگ و استفاده مردم از ماهی و آبزیان در رژیم غذایی خود در نهایت به نفع کل جامعه تمام خواهد شد.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از همکاری و مساعدتهای ریاست وقت پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی خانم دکتر فلاحی و مجری طرح مهندس دانش و سایر همکاران آزمایشگاه پلانکتون همچین خانم مددی جهت آماده سازی نمونه ها و ثبت داده ها و آقایان زحمتکش و صیادرحیم که زحمت نمونه برداری ها را تقبل کردند، سپاگزاریم.

منابع

افراز، ع.، قانع، ا.، ۱۳۷۴. بررسی های زیستی و غیرزیستی رودخانه حویق. مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان. ۶۴ صفحه.

- واینار آویچ، ۱۳۷۲. پرورش ماهیان گرمابی (کیپور ماهیان). دوره آموزشی فائوکارگاه شهید انصاری. انتشارات جهادسازندگی استان گیلان. ۱۰۳ صفحه.
- Abdel Hameed M.S., 2007. Effect of algal density in bead, bead size and bead concentrations on wastewater nutrient removal. *African Journal of Biotechnology*, 6:1185-1191.
- American public health Association (APHA). 2005. Standard Method for the Examination of Water and Wastewater. Washington, DC, USA. 1265 P.
- Basu, B.K.; Pick, F.R.; Bachmann, R.W.; Jones, J.K.; Peters, R. H.; Soballe, D.M. 1995. Factors regulation Plankton abundance in temperate Rivers. Toronto (Canada) 15. Annual international symposium of The North American lake management society.
- Boney, A.D. 1989. Phytoplankton. Edward annoid. British Library Cataloguing Publication data. 118 P.
- Bellinger, E.G., Sigeo, D.C. (2010). *Freshwater Algae: Identification and Use as Bioindicators*. John Wiley & Sons publication. 136P.
- Beaumont, P. 1974. "Water Resource Development in Iran" *The Geographical Journal* 140(3): pp. 418-431, p. 427.
- Braich, O. S. and Kaur, R. (2015). Phytoplankton Community Structure and Species Diversity of Nangal Wetland, Punjab, India. *Int. Res. J. Biological Sci.* 4(3): 76-83. *Brazilin. Archive of Biology and Technology*, 48:1013-1026.
- Case, M., Leca, E.E., Leitao, S.N., Sant Anna, E.E., Schwamborn, R. and Moraes Junior, A.T. (2008). Plankton Community as indicator of water quality in tropical shrimp culture ponds. *Marine Pollution Bulletin*, (2008): pp.218-231
- سبک آرا، ج.، مکارمی، م.، ۱۳۸۸. گزارش پلانکتونی مطالعات احداث مزارع تکثیر و پرورش ماهی در حاشیه رودخانه زاینده رود در استان چهارمحال و بختیاری. پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی. ۲۰ صفحه.
- مکارمی، م.، سبک آرا، ج.، ۱۳۹۰. بررسی تراکم و پراکنش پلانکتونی در رودخانه سفارود. اولین همایش ملی آبی پروری ایران بندر انزلی. ۵۴۰ صفحه.
- سبک آرا، ج.، مکارمی، م.، ۱۳۹۰. گزارش نهایی پلانکتونی مطالعه وامکان سنجی منابع آبی شهرستان سرعین (پایاب سد یامچی) به منظور آبی پروری در شهرستان اردبیل. پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی. ۴۱ صفحه.
- قانع، ا.، بابایی، ه.، افراز، ع.، صابری، ح.، دادای قندی، ع.، وطن دوست، م.، سبک آرا، ج.، مکارمی، م.، محمدجانی، ط.، عباسی رنجبر، ک.، خطیب حقیقی، س.، صیادرحیم، م.، یوسف زاده، ا.، باقری، س.، ملکی شمالی، م.، ۱۳۸۵. بررسی لیمنولوژیک رودخانه های مهم حاشیه جنوبی دریای خزر در استان گیلان (سفارود، کرگانرود و حویق) با تاکید بر عوامل آلاینده. ۱۳۹ صفحه.
- قانع، ا.، احمدی، م.، ر.، اسماعیلی، ع.، میرزاجانی، ع.، ۱۳۸۵. ارزیابی زیستی رودخانه چافرود (استان گیلان) با استفاده از ساختار جمعیت ماکرو بنتوزها. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. ۲۴۷-۲۵۹: (۱) ۱۰.
- گروهی، ن.، حسین پور، ن.، ۱۳۷۲. بررسیهای منابع زیستی رودخانه های سیاه درویشان و پسیخان. مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان. ۱۰۲ صفحه.
- ملکی شمالی، م.، عبدالملکی، ش.، ۱۳۷۴. بررسی های زیستی و غیرزیستی رودخانه کرگانرود. مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان. ۸۱ صفحه.
- موسوی، م.، ۱۳۷۰. هیدرولوژی و هیدروبیولوژی رودخانه خیرود. مرکز تحقیقات شیلاتی استان مازندران. ۶۸ صفحه.
- نوان مقصودی، م.، احمدی، م.، ر.، کیوان، ا.، ۱۳۸۲. بررسی توان تولید براساس تنوع و فراوانی کفزیان در رودخانه شمرود سیاهکل. مجله علمی شیلات ایران. ۱۳۸-۱۲۳: (۱۲).

- Krovchinsky, N and N, Smirnov. 1994. Introduction of cladocera. The Institution of Water and Environmental Management. London. 129 P.
- Lepisto, L. 1999. Phytoplankton assemblages reflecting the ecological status of lakes in Finland. Monographs of the Boreal Environment Research. pp.16-43.
- Maosen, H. 1978. Fresh Water Plankton Illustration. Agriculture publishing house. 85 P.
- Michael, P. 1990. Ecological Method for Field and Laboratory investigation. Department Of biology Purdue University. USA. McGraw- Hill Publishing. NEW DELHI. pp 1 - 50.
- Patric, K. R. & Reimer, C. W. 1975. The diatoms of the United States. Exclusive of Alaska and Hawaii. 688 P.
- Ponce-Palafox J.T., Arredondo-Figueroa J.L., Castillo-Vargasmachuca S.G., Rodriguez Chavez G., Benitez Valle A., Regalado de Dios M.A., Medina Carrillo F., Navarro Villalobos R., Gomez Gurrola J.A. and Lopez Lugo P., 2010. The effect of chemical and organic fertilization phytoplankton and fish production in carp (Cyprinidae) polyculture system. Revista Biociencias Julio, 1:44-50.
- Pontin, R. M. 1978. A Key to the Fresh Water Planktonic and Semiplanktonic Rotifera of the British Isles. Titus Wilson and son. Ltd. 178 p.
- Pradhan A., Bhaumik P., Das S., Mishra M., Khanam S., Amin Hoque B., Mukherjee I., Ranjan Thakur A., and Ray Chaudhuri S., 2008. Phytoplankton Diversity as Indicator of Water Quality for Fish Cultivation. American Journal of Environmental Sciences, 4:406-411.
- Carneiro Pereira L.C., Jimenez J.A., Koenig M.L., Porto Neto F.F., Medeiros C. and Costa R.M., 2005. Effect of coastline properties and wastewater on plankton composition and distribution in a Stressed environment on the north coast of Olinda-PE (Brazil).
- Chowdhury M.M.R., Mondo M.R.K. and Dewan S., 2008. Seasonal dynamics of plankton in relation to some environmental factors in a Beel ecosystem. University journal of Zoology Rajshahi University., 27:55-58.
- Edmondson, W.T. 1959. Fresh Water Biology. New York, London. John Wiley and Sons Inc. 1248 P.
- FAO. 2002. The State of World Fisheries and Aquaculture. Rome, 150P.
- Fernandez E., Cabal J., Acuna J.L., Bode A., Botas A. and Garcia-Soto C., 1993. Plankton distribution across a slope current-induced front in the southern Bay of Biscay. Journal of Plankton Research, 15:619-641.
- Goldman, J.; Horne, C.R., 1983. River Ecology and Management. McGraw & Hill Book Co. pp 33 - 68.
- Heinonen, P. 2004. Monitoring and Assessment of the Ecological Status of Lakes. 108P.
- Jafari, N. G., Gunale, V. R., 2005. Hydrobiological study of algae of an urban freshwater river. Journal of Applied Sciences and Environmental Management. 10(2): pp. 153-158
- Kotikova, L. A. 1970. EUROTATORIA. CCCP. Leningrad. 743 P.
- Kokuirina E.N. and Mikaelyan A.S., 1994. Composition and distribution of picophytoplankton on the open area of the Black Sea in winter. Okeanologiya, 34:67-72.

- Throp, J.H. & Covich, A.P., 2001. Ecology and Classification of North America Fresh water Invertebrates. ACADEMIC PRESS. USA. 1056P.
- Tiffany, L.H. & M.E. Britton. 1971. The Algae of Illinois. Hanfer publishing Company, New York. 407 P.
- Trojanowski, J. 1990. The effects of trout culture on water quality of Lupawa river. Pal. Arch. Hydrobio: pp. 383-395.
- Watanabe, T., Kitajima, T.C., Fujita, S. 1983. Nutritional Values of Live Organisms Used in Japan for mass Propagation of Fish. A Review Aquaculture. pp. 115 - 143.
- Zimmer, D. K., 2006. Nutrient excretion by fish in wetland ecosystems and its potential to support algal production. Limnology Oceanography. 51, pp. 197-207.
- Prescott, G.W. 1976. The Fresh Water Algae. W.M.C. Brown company publishing, Iowa. 348P.
- Prescott, G. W. 1962. Algae of the western great lakes area. vol 1, 2, 3. W.M. C. Brown Company Publishing, Iowa. 933P.
- Pulatsu, S., Rad, F., Koksal, G., Aidin, F., Benti, A.C.K. & Tupcu, A. (2004). The impact of Rainbow Trout farms effluents on water quality of Karasu stream, Turkey. Turkish Journal of Fisheries and Aquatic Sciences, 4: 9 - 5.
- Richardson, A. J. (2008). In hot water: zooplankton and climate change ICES J. Marine Science, 65: pp. 279-295.
- Round F. E., Crawford R.M. and Mann D.G., 1990. The diatoms: Biology and Morphology of the genera. Cambridge: Cambridge University Press. 747P.
- Ruttner - Kolisko, A. 1974. Plankton Rotifers, biology and taxonomy, Austrian Academy of science. 147 P.
- Sheath, R.G., John D. Wehr, J.D., Thorp, J.H. 2003. Freshwater Algae of North America Ecology and Classification (Aquatic Ecology)-Academic Press. 918P.
- Shushkina, E.A. and Vinogradov M.E., 1992. Vertical distribution of zooplankton in the Guaymas Basin (Gulf of California). Okeanologia, 32: 881-887
- Sorina, A., 1981. Phytoplankton manual, United nations educational, scientific and Culture organization. Unesco. 337P.
- Sullivan M.J., 2000. Applied diatom studies in estuaries and shallow coastal environments. In: Stoermer, E. F. and Smoll, J. P. (Eds.). The diatoms: applications for the environmental and earth sciences. Cambridge: University Press Cambridge. pp. 334-351.

Distribution and diversity for aquaculture Planktonic of Investigation Zayanderood river development in the margin of

Sabkara J.^{1*}; Makaremi M.¹; Malaki Shomali S.¹

¹Inland Waters Aquaculture Research center, Iranian Fisheries Science Research Institute (IFSRI), Agriculture research Education and Extension Organization (AREEO), Bandar-e Anzali, Iran

Abstract

During planktonic exploration in the study of the construction of coldwater fish culture in Zayandehrood riversides during 2007-2008, it showed that the plankton of this river has a low frequency and diversity. Planktonic sampling was carried out at 7 stations and along the river. The plankton sampling method was designed to measure, Phytoplankton were collected for a liter of water directly, for Zooplankton samples 30 liter of water were filtered by 55 micron zooplankton net (Apstein net). Samples were preserved with formaldehyde at % 4 concentration for analyses in the laboratory. In phytoplankton study of this river, 4 phylum and 25 species have been identified. The most commonly observed species belong to Bacillariophyta, The most important of genus this phylum were *Navicula*, *Cymbella* and *Nitzschia*. Bacillariophyta accounts for 94.7% of the annual Phytoplankton frequency in this river. 6 Phyla and 29 genera were identified in zooplankton study, the most frequent of which was Protozoa and the most diversity was related to phylum Rotifera. The results of zooplankton study show Protozoan domination with %74.2 of zooplankton population (Ciliophora %51.8 and Rhizopoda %12.7) which has the most frequency. The most important genus of Rhizopoda was *Diffugia*, *Arcella*, and *Centropyxis*. establishment fish culture along the rivers was commonplace in world, so the development and revision of river fortunes is essential for proper exploitation of these water resources in aquaculture, while maintaining the health of the river ecosystem necessary.

Keywords: Zayandehrood river, Phytoplankton, Zooplankton, Distribution, Aquaculture

*Corresponding author: jsabkara@yahoo.com